

Ingers tankar

Trädgårdstider i min täppa

Nu har programmet Trädgårdstider sänt sitt sista avsnitt för den här säsongen. Vi får se om det återkommer. Om det gör det blir det i ny skepnad. Tareq Taylor har som bekant lagt sitt deltagande bakom sig.

Min favorit i programmet är John Taylor. Han är den som har mest att dela med sig av när det gäller trädgårdskunnande och hans personlighet är lätt att tycka om. Jag har följt programmet över tid sedan det först startade. Det har blivit mer och mer skruvat i sina försök att **hitta på något nytt**.

De flesta ser nog programmet som ren underhållning. Även den mest trädgårdsintresserade har inte den tid och de möjligheter som deltagarna i programmet har för att åstadkomma det som de sysslar med.

Att vara med trädgård är ett åtagande som för många kan bli ångestskapande. Växtligheten tenderar att växa en över huvudet både bildligt och i verkligheten.

Gräsmattor ska klippas, buskar, häckar och träd ses över och beskäras, rabatter ska rensas, maskrosor och nässlor och annat ogräs tas bort. Det ska vattnas och gallras, skördas och tas om hand. Hela tiden. Hoppas man över någon gång får man jobba dubbelt upp senare. Naturen tar inte paus när man åker på semester.

Iår vid första längre besöket i torpet, med tillhörande trädgårdsjobb, undrade jag flera gånger hur jag tidigare orkat göra allt som jag tydligen hunnit med när det gäller torptomten. Nu, inne på mitt åttiönde år, orkar jag ingenting.

När min man levde skötte han gräsklippningen och det gjorde han med den äran. Det blev långa promenader med klipparen varje veckoslut. Makens idé om att bara klippa av ogräset gjorde att det hela tiden kom tillbaka än mera. Så ogräset kom på min lott. Jag ägnade många pass varje säsong åt att sticka och dra upp maskrosor, nässlor och diverse andra oönskade växter.

Det var jobbigt men det gav ett visst resultat. Trädgårdstraktorn vi köpte gjorde gräsklippningen till en barnlek, men ogräset måste fortfarande tas om hand manuellt.

Numer har tiden i torpet starkt reducerats och är helt beroende av när barnbarnsfamiljen har tid att åka dit. Tiden för trädgårdsskötsel är av förklarliga skäl därmed också begränsad. Målet med trädgården måste bli förenkling och så lättskött som möjligt.

Ju fler projekt som startas upp ju mer arbete genereras. Det kunde man också se i programmet Trädgårdstider. Så snart trädgården där lämnades det minsta åt sitt öde så tog naturen över och förfallet bredde snabbt ut sig.

Dock är det mycket tillfredsställande för de flesta att påta i sin trädgård. Det är bevisat att man mår bra av att umgås med marken vi har under våra fötter. Det måste finnas i våra gener att vi ska leva i symbios med naturen. Naturen är god sägs det, men som människor måste vi också **odla vår trädgård** som Voltaire sa, såväl andligt, kroppsligt, och som skapande individer och trädgårdsmästare.

